

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Tribunale di Milano (Włochy) w dniu 31 stycznia 2011 r. — postępowanie karne przeciwko Assane Sambowi

(Sprawa C-43/11)

(2011/C 113/12)

Język postępowania: włoski

Sąd krajowy

Tribunale di Milano

Strona w postępowaniu przed sądem krajowym

Assane Samb

Pytania prejudycjalne

Czy, w świetle zasad rzetelnej współpracy oraz skuteczności dyrektywy, artykuły 15 i 16 dyrektywy 2008/115/WE⁽¹⁾ stoją na przeszkodzie temu, by obywatel państwa trzeciego, którego pobyt w państwie członkowskim jest bezprawny, mógł zostać ukarany karą pozbawienia wolności do lat czterech za niezastosowanie się do pierwszego nakazu Questore oraz karą pozbawienia wolności do lat pięciu za niezastosowanie się do kolejnych nakazów (przy równoczesnym obowiązkowi dokonania przez policję sądową zatrzymania na gorącym uczynku), w związku z samym brakiem współpracy z jego strony w ramach postępowania w sprawie wydalenia, a w szczególności w związku z samym niezastosowaniem się do nakazu wydalenia wydanego przez organ administracyjny?

⁽¹⁾ Dz. U. L 348, s. 98.

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Judecătoria Timișoara (Rumunia) w dniu 2 lutego 2011 r. — SC Volksbank România SA przeciwko Autoritatea Națională pentru Protecția Consumatorilor CRPC ARAD TIMIȘ

(Sprawa C-47/11)

(2011/C 113/13)

Język postępowania: rumuński

Sąd krajowy

Judecătoria Timișoara

Strony w postępowaniu przed sądem krajowym

Strona skarżąca: SC Volksbank România SA

Strona pozwana: Autoritatea Națională pentru Protecția Consumatorilor — Comisariatul Județean pentru Protecția Consumatorilor (CRPC) ARAD TIMIȘ

Pytania prejudycjalne

1) Czy art. 30 ust. 1 dyrektywy 2008/48⁽¹⁾ należy interpretować w ten sposób, że zakazuje on państwu członkowskim stanowienia, iż przepisy krajowe transponujące rzeczoną dyrektywę mają zastosowanie także do umów zawartych przed dniem wejścia w życie tych przepisów krajowych?

2) Czy art. 22 ust. 1 dyrektywy 2008/48 należy interpretować w ten sposób, że wprowadza on pełną harmonizację w dziedzinie umów kredytu konsumenckiego, która nie pozwala państwu członkowskim:

2.1 na rozszerzenie zakresu stosowania przepisów dyrektywy 2008/48 na umowy wyraźnie wyłączone z jej zakresu stosowania (takie jak kredyty hipoteczne) lub

2.2 na ustanowienie dodatkowych obowiązków dla instytucji kredytowych w zakresie rodzajów prowizji, które instytucje te mogą pobierać na podstawie umów o kredyt konsumencki, które wchodzą w zakres stosowania krajowych przepisów transpozycji?

3) W razie udzielenia na pytania zawarte w pkt 2 odpowiedzi przeczących, czy zasady swobodnego przepływu usług i swobodnego przepływu kapitału należy interpretować w ten sposób, że stoją one na przeszkodzie temu, by państwa członkowskie nakładały na instytucje kredytowe środki zakazujące stosowania w umowach o kredyt konsumencki prowizji bankowych, które nie są zawarte w wykazie zatwierdzonych prowizji, przy braku zdefiniowania tych ostatnich w przepisach danego państwa?

⁽¹⁾ Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady 2008/48/WE z dnia 23 kwietnia 2008 r. w sprawie umów o kredyt konsumencki oraz uchylająca dyrektywę Rady 87/102/EWG (Dz. U. L 133, s. 66).

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Tribunale di Ivrea (Włochy) w dniu 4 lutego 2011 r. — postępowanie karne przeciwko Lucky'emu Emergerowi.

(Sprawa C-50/11)

(2011/C 113/14)

Język postępowania: włoski

Sąd krajowy

Tribunale di Ivrea

Strona w postępowaniu przed sądem krajowym

Lucky Emergor

Pytanie prejudycjalne

Czy, w świetle zasad współpracy oraz skuteczności dyrektyw, artykuły 15 i 16 dyrektywy 2008/115/WE ⁽¹⁾ przeciwstawiają się możliwości ukarania obywatela państwa trzeciego nielegalnie przebywającego na terytorium kraju karą pozbawienia wolności do czterech lat, w przypadku niezastosowania się do wydanego przez Questore pierwszego nakazu wydalenia z terytorium kraju w terminie 5 dni od doręczenia oraz karą pozbawienia wolności od jednego roku do pięciu lat za niezastosowanie się do kolejnych nakazów — przy równoczesnym obowiązku zatrzymania go przez policję na gorącym uczynku — w wyniku samego braku współpracy z jego strony w postępowaniu dotyczącym wydalenia, a w szczególności w przypadku niezastosowania się do nakazu wydalenia wydanego przez organ administracji?

⁽¹⁾ Dz.U. L 348, s. 98.

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Tribunale di Ragusa (Włochy) w dniu 9 lutego 2011 r. — postępowanie karne przeciwko Mohamedowi Mradowi

(Sprawa C-60/11)

(2011/C 113/15)

Język postępowania: włoski

Sąd krajowy

Tribunale di Ragusa

Strona w postępowaniu przed sądem krajowym

Mohamed Mrad

Pytania prejudycjalne

- 1) Czy należy uznać, że dyrektywa 2008/115/WE ⁽¹⁾ powinna być bezpośrednio stosowana w wewnętrznym porządku prawnym państwa włoskiego od dnia 25 grudnia 2010 r.?
- 2) Czy art. 14 akapit 5b i art. 14 akapit 5c decreto legislativo nr 286/98 z późniejszymi zmianami jest niezgodny z art. 15 i 16 wspomnianej dyrektywy, czego konsekwencją jest obowiązek odstąpienia przez niniejszy sąd od stosowania uregulowań wewnętrznych?

⁽¹⁾ Dz.U. L 348, s. 98.

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Corte di Appello di Trento (Włochy) w dniu 10 lutego 2011 r. — postępowanie karne przeciwko El Dridiemu Hassenowi alias Karimowi Soufiemu

(Sprawa C-61/11)

(2011/C 113/16)

Język postępowania: włoski

Sąd krajowy

Corte di Appello di Trento

Strona w postępowaniu przed sądem krajowym

El Dridi Hassen alias Karim Soufi

Pytania prejudycjalne

Czy w świetle zasady lojalnej współpracy, której skutkiem ma być osiągnięcie celów dyrektywy oraz w świetle zasad proporcjonalności, adekwatności i racjonalności kary, art. 15 i 16 dyrektywy 2008/115/WE ⁽¹⁾ przeciwstawiają się:

- 1) możliwości objęcia sankcją karną z wykorzystaniem najsurowszych administracyjnych środków przymusu, naruszenia pośredniego etapu postępowania administracyjnego dotyczącego powrotu przed jego zakończeniem??
- 2) możliwości nałożenia kary pozbawienia wolności do lat czterech za sam brak współpracy ze strony zainteresowanego w postępowaniu dotyczącym wydalenia a w szczególności w przypadku nie zastosowania się do pierwszego nakazu wydalenia wydanego przez organ administracji?

⁽¹⁾ Dz.U. L 348, s. 98.

Skarga wniesiona w dniu 11 lutego 2011 r. — Komisja Europejska przeciwko Królestwu Hiszpanii

(Sprawa C-64/11)

(2011/C 113/17)

Język postępowania: hiszpański

Strony

Strona skarżąca: Komisja Europejska (przedstawiciele: R.Layl i J. Baquero Cruz, pełnomocnicy)

Strona pozwana: Królestwo Hiszpanii

Żądania strony skarżącej

- stwierdzenie, że poprzez art. 17 ust. 1 Real Decreto Legislativo 4/2004, de 5 de marzo, por el que se aprueba el texto refundido de la Ley del Impuesto sobre Sociedades [królewskiego dekretu z mocą ustawy nr 4/2004 z dnia 5 marca przyjmującego tekst jednolity ustawy o podatku dochodowym od osób prawnych] Królestwo Hiszpanii uchybiło zobowiązaniom przewidzianym w art. 49 TFUE i art. 31 porozumienia EOG.
- obciążenie Królestwa Hiszpanii kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Sporny przepis ustanawia specjalne traktowanie niezrealizowanych zysków spółek, które przenoszą swoją siedzibę do innego państwa członkowskiego Unii Europejskiej, zaprzestają prowadzenia działalności w Hiszpanii, aby kontynuować ją w innym państwie członkowskim lub przenoszą swoje aktywa do innego państwa członkowskiego. W tych wypadkach państwo członkowskie opodatkowuje niezrealizowane zyski w chwili wyjścia, tak że spółki, których to opodatkowanie dotyczy, muszą zapłacić należność podatkową od niezrealizowanych i hipotetycznych zysków, których być może nigdy nie zrealizują. System ten stanowi wyjątek od zwykłej zasady, zgodnie z którą opodatkowuje się rzeczywisty zysk podatnika w trakcie okresu podatkowego.